Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

« . . . ἀκόμη δίνει ὁ παπᾶ Γ.Γ. (ἄσχετος πρὸς τὸν πατέρα Γ.Κ.) τὴν προῖκα τὴν ὁποίαν εἶχε τῆς γυναικός του, νὰ τὰ δουλεύῃ ὁ Ξ. (ὁ γαμβρὸς) νὰ δίδῃ καὶ τοῦ παπᾶ τὸ ἐμισόν, ἕως ὅτου νὰ ζῇ καὶ ἀποθανόντα του, νὰ μείνουν ἐδικά του, ἀσάλευτα . . .».

125

1640. Ὀρθόδοξος Ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς . . . Ἀνατολικῆς, συνταχθεῖσα ρωσσιστὶ ὑπὸ Πέτρου Μογίλα, μ. Κιέβου,

ἀνεδ. ἐν μεταφράσει, ἐν *247*, Α′ σ. 474–487. Περὶ τοῦ γάμου σχέσιν ἔχουν αἱ ἐρωτήσεις ϛθ′, ρ′, ρα′, ριε′, καὶ ρις′.

126

1641. Δεκρέτον 11 Μαΐου τοῦ Δόγη τῆς Βενετίας,

ἐν *276*, σ. 57.

(Αἱ ὑποθέσεις γάμου τῶν ὀρθοδόξων νὰ δικάζωνται κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς των κανόνας. Ταῦτα συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 20 Αὐγ. 1578 ἀπόφασιν τῆς Ἐνετικῆς Γερουσίας).

127

1643. Ὁρισμὸς σ., δι' οὗ ὁ καπουδὰν πασᾶς ὑπεχρεοῦτο ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νόμιμον τὴν εἰς τοὺς φράγκους γαιοκτήμονας τῆς νήσου Νάξου παροχὴν ἐντριτείας ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς,

ἐν *146*, σ. 55–57.

128

1644. Φιρμάνιον σ. Μεχμὲτ Δ′, ὑπὲρ τῶν ἀνατολ. Σποράδων,

μνημ. ἐν *451*, σ. 34 καὶ 89, δι' οὗ, ἀναγνωριζομένων τῶν προνομίων τοῦ 1623, τῶν νησιωτῶν τούτων, διετάσσετο ὁ καπουδὰν πασᾶς νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις των.

129

1645. Βακτηρία Ἀρχιερέων. «Συντέτακται διὰ χειρὸς . . . Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐπιτρόπου Ἰωαννίνων . . .».

Ἀνέκδοτος, ἐν χφφ. Μετ. Παν. Τάφου Κπ. 30, 57, 177, ΕΒΕ 1373 (τοῦ 1703), καὶ 2254 (τοῦ 1742), Μουσείου Μπενάκη 124 (τοῦ 1704) καὶ 274 (τοῦ 1720), Μ. Σινᾶ 1122, Μ. Σουμελᾶ 6, Μ. Δοχειαρίου 286, Σχολῆς Χάλκης 78, Βατικανοῦ gr. 2577 (τοῦ 1723?), ἑλληνοκαθολικῆς Ἐπισκοπῆς Χαμάλμπαση ἐν Κπ., Μ. Μεγάλου Σπηλαίου 157, Μ. Μ. Λαύρας (Καλαβρύτων) 3, ΙΕΕΕ 301, Μ. Εὐαγγελιστρίας (Σκιάθου) 6, Ρουμ. Ἀκαδημίας 300, 649 καὶ 800, Μ. Φανερωμένης (Κύπρου), μ. Νικοπόλεως καὶ Πρε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βέζης 9, Ἡμιγυμνασίου Τσαριτσάνης (Ἐλασσόνος) 1. Ὁ πίναξ περιεχομένων καὶ τὰ προοίμια ἐν *254*, σ. 129–218, ἐδάφια τινὰ ἐν *88*, σ. 218–220. Πρβλ. ἐν *466*, σ. 200 ἑπ., ἐν *279*, σ. 286, ἐν *68*, σ. 42, ἐν *38*, σ. 396γ–396ε. Μετεφράσθη ρουμανιστὶ τὸ 1754 ὑπὸ Κοσμᾶ καὶ Δούκα. Εὕρηται ἐν χφ. 1271 καὶ 1468 τῆς Ρουμ. Ἀκαδημίας. Πρβλ. ἐν *395*, σ. 80 ἑπ. καὶ 182–183.

130

1646. Ἀχτναμὲς σ. Ἰμπραήμ, ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῶν Κυκλάδων, ἐν *23*, σ. 45–50, ἐν *76*, σ. 48–107, ἐν *243*, σ. 32–34 καὶ ἐν *451*, σ. 170–173.

«Ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Ἀξιᾶς καὶ τῆς Ἄντρος, καὶ τῆς Μῆλος, καὶ τῆς Πάρος, καὶ τῆς Σαντορίνης, καὶ Σύφνου καὶ τῶν λοιπῶν νησίων, οἱ ἄνθρωποι, . . . ἦλθον εἰς τὴν ἀνοικτήν μου Πόρτα, εἶπαν, ὅτι ὁ μακαρίτης παπούς μου ὁ σουλτὰν Σουλεϊμάνης . . . ἦτον ὁ Χαφεντώπης καπετὰν πασσᾶς καὶ ἐδιάβει εἰς αὐτὰ τὰ νησία, καὶ οὕτως δὲν ἐστρεψοκεφαλιάσανε, μόνον ἐπροσκύνησαν τὴν ἀνίκητόν μου βασιλείαν καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τότε καὶ ἐδῶθεν ἕναν ρωμαῖον μπέϊ ἔκαμαν, καὶ ἀπεράσοντας καιρός, ἕνας ἑβραῖος μπέϊς ἐπάνω εἰς τὰ νησία, τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν βασιλείαν μου ἐστάθηκε, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωσὴφ μερικὸν τοὺς ἔκαμεν ζάπτι καὶ κατὰ πῶς ἦτον ἡ τάξις τους, καὶ τὸ κανόνι τους, ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν εἰς τὸν ἴσκιον τῆς βασιλείας μου, ἐτοῦτα ὅλα τὰ νησία, δίχως καμμίαν πείραξιν ἀπέρασαν.

Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ρηθέντος Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν ἀνίκητόν μου βασιλείαν μπέϊς, φλαμπουριάρης καὶ καδῆς κριτὴς ἐβάλθηκε νὰ κρίνωνται ὁμοῦ μὲ τέτοιαν ἀπόφασιν, κατὰ τὸ κανόνι καὶ νόμον ὅπου ἐχάρισεν τῶν Χιοτῶν, ὅτι εἰς τὰ νησία, καὶ ἐχαρίσθη τὸ αὐτὸ καὶ ὅμοιον κανόνι, καὶ νὰ περνοῦσιν εἰς ὅλα παρόμοια καὶ τῶν Χιοτῶν ὁ νόμος καὶ τὸ κανόνι, καὶ νόμον ὅπου τοὺς ἔδωκε νὰ μὴ πληρώνουσι, καὶ ὅπου τοὺς ἐχάρισεν εἶναι, νὰ πληρώνουν ὅπως ἐπλήρωναν καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὰ χαράτσια τους, καὶ περισσότερον νὰ μὴ πληρώνωσι, καὶ ὅποιος δὲν εἶναι διὰ χαράτσι νὰ μὴ πληρώνῃ, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ χαράτσι τους, οὔτε σπέζα, οὔτε ἀβαρίζι, οὔτε ἀγγιμογλανῶ, οὔτε καλέπι, οὔτε μααντικάσι, οὔτε ἀπ' ὅτι ἄλλα τεφλίκια ὁποῦ ἔχει ἡ ἀνίκητή μου βασιλεία νὰ μὴ δίδουν, καὶ ὅπως εἶναι ὁ λανθασμένος των νόμος νὰ πηγαίνουν εἰς ταῖς ἐκκλησίαις των, καὶ ἀπ' ὅταν θέλουν ν' ἀνοίγουν τὰ μνήματά τους, οὔτε καδῆς, οὔτε μπέϊς νὰ τοὺς πειράζουν. Μιρὶ διὰ τοὺς ἀποθαμένους των νὰ μὴ γυρεύουν, οὔτε νὰ πέρνουν, ὅτι οὔτε εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν κρίσιν, οὔτε εἰς τὸ κανόνι μας εἶναι ἐτοῦτα, καὶ νὰ θάπτουν τοὺς νεκροὺς ὑπ' ἐκκλησίας. Ἀπὸ δουλιαῖς ὅπου δὲν εἶναι τῆς κρίσης, οἱ καδῆδες δυνατὰ νὰ φυλάγωνται, χωρὶς κρίσιν κανένα νὰ μὴ πειράζουνε. Καὶ ἡ ἐκκλησίαις των, ὅταν χαλάσουν, νὰ ταῖς φτιάνουν, καθὼς ἦταν πρῶτα καὶ κανένας εἰς τοῦτο νὰ μὴ τοὺς πειράζῃ. Ἀπὸ τ' ἀμπέλια τους, καὶ χωράφια τους ἡ δεκατιαῖς καθὼς ἐπέρνουνταν πρῶτα, ἔτσι πάλιν νὰ πέρνωνται, καὶ περισσότερον τίποτε κανεὶς νὰ μὴ πέρνῃ. Καὶ ἀπὸ ἄλλα τους μούλκια κανεὶς στανικῶς νὰ μὴ τοὺς ἐβγάλῃ, οὔτε ἀπὸ τὰ χέρια τους κανεὶς στανικῶς νὰ τὰ πέρνῃ. Καὶ ἀναμεσόν τως ὅποιος ἤθελεν ἀφίσει διὰ τὰ ροῦχα του ἢ διατάξει ὅτινος ἤθελε θελήσει, ἢ ὅτινος ἤθελε τὰ χαρίσει, νὰ πιάνεται καὶ ἀπὸ τοὺς καλίκιδες, καὶ κασίμιδες νὰ μὴν ἁπλώνουν, καὶ πειράζουν τίποτες. Καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἕως τὴν σήμερον, κατὰ τὸν λανθασμένον τους νόμον, ὅ,τι κρίσιν ἐχωρίσανε, καὶ ἔχουν ἀπόδειξιν εἰς τὰ χέρια τους, κατὰ ὅπου τὴν ἐκρίνανε πρῶτα κατὰ τὸν λανθασμένον των νόμον, κανέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ